

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1683

гр. Бургас, 18.07.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, II ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Росица Ж. Темелкова

Членове: Таня Т. Русева Маркова
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Таня Т. Русева Маркова Въззивно частно
гражданско дело № 20212100501991 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод депозирана частна жалба с вх. № 1277/07.07.2021г. по описа на Районен съд – Царево против Определение № 62 от 21.06.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево, което производството по делото е прекратено поради недопустимост на предявения иск по чл. 496, ал. 3 от ГПК. В жалбата се посочва, че съдът неправилно е приел, че предявеният иск е процесуално недопустим предвид обстоятелството, че Банката е атакувала издаденото постановление за възлагане, тъй като по този начин съдът е ограничил правата на банката да оспори законосъобразността на продажбата по исков ред и на предвидените в чл. 496, ал. 3 от ГПК основания, които не са идентични с предпоставките за обжалване на постановлението по реда на чл. 435, ал. 3 от ГПК. В частната жалба се посочва, че съдът е оставил без разглеждане жалбата на „Банка ДСК“ АД със седалище гр. София против действията на съдебния изпълнител и по този начин единственият способ за защита против недействителността на продажбата и незаконосъобразно изготвеното постановление за възлагане по реда на чл. 505 от ГПК е предявяването на иск за оспорване по исков ред по чл. 496, ал. 3 от ГПК. Твърди се, че съдът е въвел едно предположение относно настъпването на определени факти, чието настъпване не е доказано по делото.

С жалбата се претендира да бъде отменено постановеното определение и делото да бъде върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Ответната страна по жалбата – „Мепс“ ЕООД със седалище гр. Бургас, Д. Н. Г. и Д. К. Г. не депозират писмено становище и не изразяват конкретно становище по основателността на жалбата.

Производството по делото е образувано и по повод депозирана частна жалба с вх. № 2288/08.09.2021г. по описа Районен съд – Царево против Определение № 111 от 19.08.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево, с което е оставена без разглеждане молбата с правно основание чл. 248, ал. 1 от ГПК, подадена от „Банка ДСК“ АД за изменение на Определение № 62/21.07.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево в частта за разносните поради недопустимост. В жалбата

С жалбата се претендира да бъде отменено атакуваното определение и вместо него да бъде постановено ново определение, по силата на което да бъде уважено възражението на ищцовата страна и да бъде намалено претендираното възнаграждение за адвокат поради прекомерност.

Бургаският окръжен съд като взе предвид исканията и твърденията на страните, разпоредбите на закона и представените по делото доказателства намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството по делото е образувано пред Районен съд – Царево по повод депозирана искова молба от „Банка ДСК“ АД със седалище гр. София против „Мепс“ ЕООД, Д. Н. Г. и Д. К. Г., с която се претендира да бъде прието за установено по отношение на ответниците, че извършената по изпълнително дело № 496/2018г. по описа на ЧСИ Ивелина Божилова продажба на следния недвижим имот – ½ ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 58356.502.84, целият с площ от 4 603 кв.м., находящ се в местността „Пясъка“, гр. Приморско е недействителна поради допуснато нарушение на чл. 490 от ГПК и невнасяне на цената на имота.

С Разпореждане № 137 от 14.05.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево производството по делото е оставено без движение като е указано на ищцовата страна да уточни кое

Постановление за възлагане на имот, издадено по изпълнително дело № 496/2018г. по описа на ЧСИ обжалва в настоящото производство, като посочи точно и ясно датата на издаване на постановлението, както и датата на влизане в сила на постановлението.

С Определение № 62 от 21.06.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево е прекратено производството по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево поради недопустимост на предявения иск по чл. 496, ал. 3 от ГПК и е осъдена ищцовата страна – „Банка ДСК“ АД да заплати на ответната страна – „Мепс“ ЕООД със седалище гр. Бургас сума в размер на 1 100 лева, представляваща възнаграждение за адвокат. В своите мотиви съдът е приел, че разпоредбата на чл. 496, ал. 3 от ГПК изисква при завеждане на делото да е налице влязло в сила постановление за възлагане на имота, приключващо продажбата, срещу която се брани ищеца. Съдът е приел, че при липсата на приложено по делото влязло в сила постановление за възлагане на имота, се налага извода за недопустимост на иска по чл. 496, ал. 3 от ГПК, въз основа на който е образувано делото, тъй като цитираната разпоредба изисква при завеждане на делото да е налице влязло в сила постановление за възлагане на имота, приключващо продажбата, срещу която се брани ищеца.

Впоследствие (след постановяване на определението за прекратяване на делото) по делото е депозирана Молба от страна на „Банка ДСК“ АД със седалище гр. София, с която се претендира да бъде изменено постановеното определение в частта му за разноските, тъй като делото е прекратено на етап – размяна на книжа и размера на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1 100 лева от страна на ответната страна – „Мепс“ ЕООД се явява прекомерен и следва да бъде намален до минималните размери, предвидени в Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минимален размер на адвокатските възнаграждения.

С Определение № 111 от 19.08.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево е оставена без разглеждане молбата с правно основание чл. 248 от ГПК, подадена от „Банка ДСК“ АД за изменение на Определение № 62 от 21.07.2021г., постановено по гр. дело № 220/2020г. по описа на Районен съд – Царево. В своите мотиви съдът е приел, че доколкото ищецът „Банка ДСК“ не е представил по делото списък на

разноските, то тази страна не разполага с процесуалното право да иска изменение на разноските. Съдът е приел, че липсата на списък обуславя недопустимостта на молбата за изменение на съдебния акт в частта за разноските.

По отношение на Жалба с вх. № 1277/07.07.2021г. по описа на Районен съд – Царево против Определение № 62 от 21.06.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево, съдът намира за установено следното:

Производството пред Районен съд – Царево е образувано по повод предявен от „Банка ДСК“ АД против „МЕПС“ ЕООД, Д.Г. и Д.Г. иск с правно основание чл. 496, ал. 3 от ГПК за обявяване недействителността на продажбата на 1/12 идеална част от поземлен имот с идентификатор 58356.502.84, находящ се в м. „Пясъка“, в землището на гр. Приморско, който имот е възложен по реда на чл. 505, ал. 1 от ГПК на ответната страна – Д. К. Г. с Постановление за възлагане на недвижим имот от 22.01.2021г. по изп. дело № 496/2018г. по описа на ЧСИ Ивелина Божилова. В исковата молба са изложени твърдения, че банката-ищец е отпуснала кредит за покупка на недвижим имот на Д.Г. в качеството му на кредитополучател и Д.Г. (съпруга на кредитополучателя), като съдлъжник в размер на 180 000 евро. Кредитът е обезпечен с договорна ипотека върху недвижим имот, представляващ 1/6 ид. ч. от поземлен имот с идентификатор 58356.502.84, собственост на ипотекарните длъжници Д. и Д.Г.. Поради неизпълнение на задълженията по кредита, Банката се снабдила със Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК № 702/24.08.2017г. и изпълнителен лист по ч. гр. дело № 997/2017г. по описа на РС Карнобат, въз основа на които е образувано изп. дело № 1540/2017 г. по описа на ЧСИ Станимира Николова.

В исковата молба се посочва, че ипотекираният в полза на Банката имот, собственост на Д. и Д. Г. е реализиран на публична продажба, проведена на 14.09.2020 г. по изп. дело № 496/2018 г. на ЧСИ Ивелина Божилова, с първоначален вискател „Мепс“ ЕООД и присъединен вискател - Банката, в качеството ѝ на ипотекарен кредитор.

На 21.06.2021г., с Определение № 62, постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд Царево, производството по делото е

прекратено с мотиви, че процесното постановление за възлагане не е влязло в сила, което води до недопустимост на исковата претенция с правно основание чл. 496, ал. 3 ГПК.

От представените по делото доказателства се установява, че на 20.03.2006г. с Договор за кредит на покупка на недвижим имот, Банката е отпуснала кредит на Д. Н. Г. за закупуването на 1/6 ид. ч. от имот № 56007, находящ се в гр. Приморско, м. „Пясъка“. На основание чл. 25 от договора, съпругата Д. К. Г. е уведомена, че носи солидарна отговорност за задължението на Д.Г. и че за обезпечаване на кредита ще бъде сключена договорна ипотека върху общия имот. Видно от представения Нотариален акт № *** по описа на Нотариус с район на действие – Районен съд - Царево за учредяване на договорна ипотека от 28.03.2006 г., за обезпечаване на кредита е учредена ипотека в полза на банката за 1/6 ид. ч от имота. На 22.03.2016г. е подадена молба за подновяване на договорната ипотека, съответно извършване вписване.

От представените по делото доказателства се установява и обстоятелството, че в полза на Банката е издаден изпълнителен лист № 1051 от 24.08.2017г. по частно гр. дело № 997/2017г. по описа на Районен съд - Карнобат, с който Д. Н. Г. и Д. К. Г. са осъдени да заплатят солидарно на Банката суми въз основа на сключения договор за кредит за покупка на недвижим имот от 20.03.2006г. По делото е представено Удостоверение от ЧСИ Станимира Николова, видно от което длъжникът Д. Н. Г. има задължение към вискателя „Банка ДСК“ АД в размер на 532 937, 41 лева. Изрично в представеното удостоверение е отразено, че Банката - вискател е ипотекарен кредитор, тъй като вземането е обезпечено с договорна ипотека по отношение на 1/6 ид. ч. от поземлен имот с идентификатор 58356.502.84, находящ се в гр. Приморско, собственост на ипотекарните длъжници Д.Г. и Д.Г..

От събраните по делото доказателства се установява обстоятелството, че на 22.01.2021г. е издадено Постановление за възлагане на недвижим имот по изп. Дело № 496/2018г. по описа на ЧСИ Ивелина Божилова, от което е видно, че имотът – 1/12 ид.ч. от имот, съставляващ имот № 056007 се възлага на Д. К. Г. поради това, че съпругът - недлъжник Д.Г. е упражнила правото си по чл. 505, ал. 1 от ГПК и е внесла по сметка на

съдебния изпълнител сумата от 11 736 лева, представляваща равностойността на дела на съпруга – длъжник.

При така установената фактическа обстановка, въззивната инстанция намира депозираната частна жалба с вх. № 1277/07.07.2021г. по описа на Районен съд Царево против Определение № 62/21.06.2021г., постановено по гр. д. № 220/2021 г. по описа на Районен съд – Царево, с което е прекратено производството по делото, за основателна.

Не е спорно по делото, че постановлението за възлагане от 22.01.2021г. е обжалвано от Банката – ищец. След извършена служебна справка, съдът констатира, че по жалбата на „Банка ДСК“ АД против Постановление за възлагане от 22.01.2021г. е образувано гр. дело № 875/2021г. по описа на Окръжен съд – Бургас и с Определение № 628 от 01.07.2021г., постановено по гр. дело № 875/2021г. по описа на Окръжен съд – Бургас жалбата на „Банка ДСК“ АД е оставена без разглеждане. С Определение № 321 от 28.09.2021г., постановено по частно гр. дело № 408/2021г. по описа на Апелативен съд – Бургас атакуваното определение е потвърдено и е влязло в законна сила.

Съдебната практика, обективизирана в горепосоченото определение се споделя и от настоящия състав. Както е посочено и в самата норма на чл. 505, ал. 1 от ГПК, при внасяне от съпруга – недлъжник на равностойността на дела на съпруга – длъжник от цената на имота, се осуетява публичната продан. В чл. 505 от ГПК не е предвидена процедура по обжалване на постановлението за възлагане, което издава съдебния изпълнител в тази хипотеза. В нормата на чл. 435, ал. 3 от ГПК изрично са посочени субектите и основанията, на които може да се атакува постановлението за възлагане, след проведена публична продан, които са неприложими в случая, тъй като няма проведено наддаване, а проданта е осуетена. Постановлението за възлагане в конкретния случай е влязло в сила с постановяването му.

Поради гореизложените мотиви, прекратяването на делото по претенцията с основание чл. 496, ал. 3 ГПК се явява незаконосъобразно, тъй като постановлението за възлагане в настоящия случай не подлежи на обжалване и е влязло в сила в деня на постановяването му. Процесното постановление може да бъде оспорвано само по исков ред, с оглед разпоредбата на чл. 496, ал. 3 ГПК и за банката – ищец е налице правен

интерес от водене на този иск.

В този смисъл е и постановеното Решение № 120 от 04.10.2021г., постановено по гр. дело № 3521/2019г. по описа на ВКС на РБ, постановено по реда на чл. 290 от ГПК, в което изрично е посочено, че влязло в сила решение, с което е отхвърлена жалба по чл. 435, ал. 3 от ГПК против постановление за възлагане не е пречка за допустимостта на иска за недействителност на публичната продан по чл. 496, ал. 3 от ГПК. Съдът приема, че изискването „ако възлагането не бъде обжалвано“, следва да се тълкува систематично с ал. 2 на чл. 496, ал. 3 от ГПК – в смисъл, че законът допуска възможността действителността на публичната продан да се оспори по исков ред на двете основания – поради нарушение на чл. 490 от ГПК и при невнасяне на цената, след като постановлението за възлагане е влязло в законна сила.

В този смисъл, съдът намира, че депозираната частна жалба е основателна и следва да бъде уважена, като бъде отменено атакуваното определение, с което е прекратено производството по делото и делото следва да бъде върнато на Районен съд – Царево за продължаване на съдопроизводствените действия.

По отношение на Жалба с вх. № 2288/08.09.2021г. по описа на Районен съд – Царево против Определение № 111 от 19.08.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево в частта, в която е оставена без разглеждане молбата на „Банка ДСК“ АД за изменение на решението в частта за разноските, съдът намира за установено следното:

С оглед обстоятелството, че съдът намира, че следва да бъде отменено определението за прекратяване на производството по делото, то е безспорно, че определението, с което съдът се е произнесъл по отношение на разноските като последица следва да бъде отменено, тъй като не се слага край на производството. След връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия следва да продължи събирането на доказателствата и съответно – съдът отново да се произнесе по отношение на разноските при постановяване на своя краен съдебен акт. В този смисъл, съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, като бъде отменено атакуваното определение и делото да бъде върнато за продължаване

на съдопроизводствените действия.

Мотивиран от горното, Окръжен съд – Бургас

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ (по частната жалба с вх. № 1277/07.07.2021г. по описа на Окръжен съд - Бургас на „Банка ДСК“ АД със седалище гр. София) Определение № 62 от 21.06.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево.

ОТМЕНЯ (по частната жалба с вх. № 2288/08.09.2021г. по описа на „Банка ДСК“ АД със седалище гр. София) Определение № 111 от 19.08.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево в частта, в която е оставена без разглеждане молбата с правно основание чл. 248, ал. 1 от ГПК, подадена от „Банка ДСК“ АД за изменение на Определение № 62 от 21.06.2021г., постановено по гр. дело № 220/2021г. по описа на Районен съд – Царево.

ВРЪЩА делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____